

силенъ огънь и дѣсниятъ флангъ. До 7 ч. се виждаше, че по цѣлата огнева линия нашитѣ иматъ успѣхъ. Въ 7 ч. се чуха на фронта на цѣлия дѣсенъ флангъ грѣмки викове „Аллахъ, Аллахъ!¹⁾“, а не мина и четвъртъ часъ, и хората отъ повечето табори отстъпиха въ безредие. Тамъ сж станали нѣща, които, както ги описватъ, изглеждатъ просто невѣроятни. Повечето казваха, че пехотнитѣ табори се били предали. Въ това време азъ дадохъ табора Никде, който бѣше оставенъ на крайния лѣвъ флангъ, въ общъ резервъ, и се намираше близо до мене, подъ началството на единъ едничкъ поручикъ, въ разпореждането на офицера отъ Генералния щабъ Хюсревъ бей, комуто заповѣдахъ да заеме съ тоя табортъ гребена отсамъ шаба на корпуса. Самъ азъ отидохъ на артилерийската позиция. Гжстиятъ мракъ правѣше невъзможно предприемането на каквото и да е било за спиране бѣгащитѣ войници. Всичко, което можахъ да направя, бѣше да събера колкото се може повече хора около разходния магазинъ, а, понеже не знаехъ дали напредъ сж останали хора или не, изпратихъ, отъ предпазливостъ, и две батареи отъ дѣсния флангъ. Следъ това азъ пакъ отидохъ на лѣвия флангъ. Всички отстъпващи войници твърдѣха настойчиво, че тѣхнитѣ табори били пленени. За да мога да си съставя още по-ясна представа за обстановката, азъ очаквахъ донесения отъ Юсуфъ Рашичъ бей и отъ Кязимъ бей. Съ надежда, че ще мога да ги срещна по пжтя, азъ тръгнахъ къмъ разходния магазинъ. Въ това време ми се донесе, че единъ пехотенъ табортъ билъ заелъ позиция при моста на Соуджакъ дере. Азъ повикахъ неговия командиръ при себе си, узнахъ, че това е табортъ Бала, и заповѣдахъ табортъ да се върне веднага и да заеме позиция на дѣсния флангъ, предъ артилерийската позиция. Заповѣдахъ и на батареитѣ да се върнатъ на позициитѣ си. Азъ не можехъ да повѣрвамъ твърденията, че неприятельтъ е ималъ успѣхъ. Наблюденията на капитана отъ Генералния щабъ Басри бей и тия на единъ кавалерийски офицеръ затвърдиха моето убеждение. Вследствие тия разпореждания, батареитѣ сж сега на позициитѣ си, кждето се намира и щабътъ на дивизията. Табортъ Бала подготвя позиция за прикритие на артилерията. Капитанътъ отъ Генералния щабъ Басри бей видѣлъ, че табортъ Никде, както и нѣколко табори отъ 28-и полкъ, заедно съ полковия командиръ, били на бивакъ задъ Соуджакъ дере. Юсуфъ Рашичъ бей е при моста, който отстои отъ с. Пуралия на 200—300 м. Съ него е имало и нѣколко сборни редифски табори съ единъ кавалерийски офицеръ. Относно нашитѣ части отъ дѣсния флангъ не мога да дамъ подробни сведения. Донесамъ, че на разсъмване ще се заема да събера частитѣ и хората, които се намиратъ въ долината на рѣката и въ гората. Тѣй като батареитѣ иматъ само 40 снаряда, а въ разходния магазинъ нѣма други бойни припаси, моля, разпореждането Ви да се направи потребното за попълването на бойния комплектъ утре рано сутринта.“

¹⁾ Тукъ Махмудъ Мухтаръ паша прави следната бележка: „Къмъ 8 ч. вечерта единъ офицеръ дойде да доложи, че нашитѣ войски отъ крайния дѣсенъ флангъ сж се хвърлили въ атака на ножъ, съ викове: „Аллахъ, Аллахъ“. Въ очакване подробни сведения отъ Джемалъ бей, помислихме, че тамъ решителниятъ бой се е свършилъ въ наша полза.